ROMÂNIA

CONSILIUL LEGISLATIV

LEX

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind măsurile de securitate ale sistemelor informatice

Analizând **propunerea legislativă privind măsurile de securitate ale sistemelor informatice**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.b631 din 03.02.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată şi art.46(2) din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observaţii şi propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea sistemului de măsuri minime de securitate aplicabile sistemelor informatice din administraţia publică.

Prin conţinutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituţia României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că, în prezent, se află în dezbatere publică proiectul de Lege privind condiţiile minime de securitate ale sistemelor informatice din Administraţia Publică, proiect iniţiat de Ministerul Comunicaţiilor şi Societăţii Informaţionale, şi care are un conţinut asemănător cu prezenta propunere legislativă. Proiectul de lege se regăseşte pe site-ul oficial al Ministerului Comunicaţiilor şi Societăţii Informaţionale, la secţiunea „Iniţiative legislative în domeniul Societăţii Informaţionale".

3. Securitatea reţelelor şi a informaţiilor devine o condiţie obligatorie pentru furnizarea unor servicii publice de calitate, odată cu creşterea gradului de utilizare a Tehnologiei Informaţiei (TI) în administraţia publică centrală şi locală. Orice serviciu de e-guvernare oferit cetăţeanului trebuie să fie unul de încredere, sigur şi securizat. Utilizarea pe scară largă a documentelor dematerializate (în format electronic) în administraţia publică, precum şi utilizarea software-ului

ca serviciu în noi paradigme computaționale cum ar fi „cloud computing" impun cu mai mare necesitate securizarea rețelelor şi a informațiilor tranzacționate în acesteą.

Calitatea României de stat membru al Uniunii Europene impune o abordare pan-europeană a problematicii securității rețelelor de calculatoare şi a informațiilor. În acest context, precizăm că Rezoluția Consiliului din 18 decembrie 2009 privind o abordare europeană a securității rețelelor şi a informațiilor bazată pe colaborare (2009/C 321/01) solicită statelor membre:

1. Să intensifice eforturile de îmbunătățire a nivelului de securitate a rețelelor şi a informațiilor, în special în ceea ce priveşte furnizarea unor produse şi servicii solide, fiabile şi uşor de utilizat;

2. Să informeze utilizatorii în privința riscurilor de securitate asociate produselor şi a modului în care se pot proteja;

3. Să ia toate măsurile tehnice şi organizaționale pentru a garanta continuitatea, integritatea şi confidențialitatea serviciilor şi rețelelor de comunicații electronice;

4. Să continue lucrările la standardizarea securității rețelelor şi a informațiilor şi să facă eforturi în vederea identificării unor soluții armonizate, care să asigure interoperabilitatea;

5. Să participe împreună cu statele membre la exerciții pentru a asigura un răspuns adecvat în caz de urgențe .

Pe de altă parte, prin Rezoluția Consiliului, se recomandă valorificarea „avantajelor unei utilizări armonizate, acolo unde este cazul, a standardelor internaționale de securitate în întreaga Uniune Europeană în domeniul securității rețelelor şi a informațiilor". Totodată, se recomandă statelor membre utilizarea standardelor ISO 15408 pentru definirea cerințelor de securitate la nivelul calculatoarelor şi rețelelor de calculatoare, precum şi ISO 17799 (devenit ulterior ISO 27001), ca fiind un cod de bune practici pentru managementul securității. Utilizarea standardelor internaționale pentru managementul securității este de preferat unor abordări particulare valabile numai în context local sau regional, iar schimbul de informații şi documente în format electronic între nivelul local/regional şi cel al instituțiilor UE ar trebui să se facă respectând aceleaşi standarde de securitate, recomandate de instituțiile abilitate.

Proiectul se încadrează în contextul european amintit, însă, cu toate că îşi propune a stabili un set minim de măsuri destinate securizării sistemelor informatice din administrația publică, acesta prevede numai elementele de bază care fundamentează politica de

securizare a rețelelor. Măsurile de securitate sunt amintite conceptual, fără a se realiza însă o dezvoltare corespunzătoare din punct de vedere normativ. Pentru a produce efectele scontate, proiectul ar trebui completat cu reglementări referitoare la un set minimal de controale, cum ar fi cel dedicat securității calculatoarelor din rețea sau a managementului logurilor (cataloagelor) de securitate, precum şi al documentelor care se întocmesc cu această ocazie.

Din acelaşi motiv, proiectul ar trebui să prevadă rolurile şi responsabilitățile persoanelor implicate în managementul securității sistemelor TI. Trebuie menționat faptul că administratorii de sistem nu au atribuții în managementul securității, aşa cum rezultă din reglementarea propusă, aceste sarcini revenind responsabilului cu securitatea TI la nivelul instituției, care, la rândul său, este diferit de cel care realizează auditul de securitate.

4. La **art.3**, pentru respectarea caracterului unitar în redactarea actelor normative, propunem reformularea părții introductive, astfel:

„**Art.3.** - În sensul prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos au următoarea semnificație:".

La **lit.h)**, întrucât, potrivit normelor de tehnică legislativă, utilizarea parantezelor nu este recomandată, este necesară înlocuirea acestora cu virgule. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

5. La **art.4 alin.(2)**, pentru asigurarea unei reglementări complete şi corecte, este necesar să se prevadă instituția care are competența emiterii respectivelor Norme tehnice şi metodologice, precum şi actul prin care aceste Norme trebuie adoptate.

6. La **art.7 alin.(3)**, pentru rigoarea reglementării, sugerăm reformularea părții de final a textului, astfel: „... se aprobă prin ordin al ministrului comunicațiilor şi societății informaționale şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I şi pe pagina de Internet a Ministerului Comunicațiilor şi Societății Informaționale".

PREŞEDINTE

dr. Dragoş ILIESCU

București

Nr. 158/26.02.2010.